

RUITER NIEUWS

JULI 2022

+ 10 JAAR 'ER IS MEER' + CONFERENTIE + RUTH + GEZIN + THUIS ZIJN + WJD-KRUIS +

10 JAAR

Beste Partners, tien jaar geleden werd 'Er is meer' opgericht, ter ondersteuning van 'personen die werkzaam zijn in de nieuwe evangelisatie' zoals het in de statuten staat. Velen van u zijn als partner zelfs al vanaf het begin hierbij betrokken. Wij kijken met grote dankbaarheid op deze tien jaar terug en danken u van harte voor uw betrokkenheid en onze samenwerking als partners. Toen wij startten, vroeg Mgr. Hurkmans - toenmalig bisschop van 's-Hertogenbosch - of deze in katholieke kringen ongebruikelijke constructie zou kunnen werken. U bent voor ons een partner in Gods voorzienigheid waardoor we steeds opnieuw kunnen getuigen dat het mogelijk is. De flexibiliteit en vrijheid van deze constructie geven ons de ruimte om steeds te kijken hoe we ons het beste in kunnen zetten voor de nieuwe evangelisatie en daar zijn we heel dankbaar voor. Daarom bieden we u graag een hoopgevend tijdschrift aan - om zelf te lezen of door te geven.

JEZUS TE GAST - Ina

De vorige keer vertelde ik u over onze postbezorgster en hoe blij zij was met het kruisje op haar voorhoofd. Inmiddels heeft dit een bijzonder vervolg gekregen. „Ik heb iets voor je - ben je vrijdag avond thuis?“ Ja, ik was thuis, toen zij die avond met een paar grote tassen voor de deur stond voor een „verwen-behandeling“. „Want jij geeft altijd zo veel, nu mag jij een keer ontvangen.“ Helemaal in stilte zat ik daar, mijn voeten in een lekker voetbadje, terwijl zij voor mij knielde voor een heerlijke voetmassage. Ik vroeg van binnen even aan Jezus of het allemaal wel oké was, met de olies en windgong erbij, en Hij fluisterde dat Hij alles onder controle had. Toen ik even later mijn ogen opende en haar met gesloten ogen mijn voeten zag masseren en wassen, was het alsof Jezus zei: „Laat Mij nu je voeten wassen.“ Dat heeft mij diep geraakt...

Al werkt zij niet meer in onze wijk komt zij nog dikwijls langs om ons lekkers van de groenteboer te brengen, bij wie zij restanten op mag halen. Op haar 60e verjaardag stelde zij mij aan haar vriendinnen voor als „iemand die haar geloof leeft“. Eerlijk gezegd dacht ik zoiets van „oei, daar gaan we dan, nu weten al die 20 vriendinnen van haar in één klap dat ik gelovig ben...“ Maar niemand reageerde verbaasd of afwijzend - in tegendeel. „Ik heb niets met de kerk, maar ik heb een keer onder de douche gebeden dat God me moge helpen, ook al ken ik hem niet goed, en toen kwam er zo'n rust over me heen en daar houd ik me aan vast“, vertelde een van de vriendinnen met een open hart. Dat was voor mij als een spoedcursus 'openhartigheid' voor mijn missionaire hart, om steeds voor ogen te blijven houden dat het Gods Geest is die mensen bij elkaar brengt en dat in deze ontmoeting nieuw leven kan ontstaan. En wie dan naar wie 'gezonden/missionair' is, dat laat ik maar beter aan onze Hemelse Vader over (ik zie Hem al glimlachen). Als ik maar 'thuis' ben...

DE CONFERENTIE - Harm

Op 24 en 25 maart vond in Breda de Missionaire Parochie Conferentie plaats. De periode daarvoor was een drukke tijd van organisatie, met alles wat er bij kwam kijken. Ruim honderd vrijwilligers uit ons netwerk hielpen mee om deze dagen mogelijk te maken.

De reacties waren overweldigend positief en sommigen spraken zelfs over een historisch keerpunt. De kleine persoonlijke verhalen raakten mij. Op het einde van de conferentie kwam de brandwacht die uit hoofde van zijn functie daar twee dagen was geweest naar mij toe. Hij zei „ik moet toch iets kwijt, ik ben van huis uit katholiek maar doe daar al heel lang niets meer mee, maar als ik hier zo rondloop dan doet het me toch wel wat.“ Blijkbaar straalde de conferentie voor iemand die niet kerkelijk was uit wat we met onze woorden vertelden.

Een andere reactie was van een priester die vertelde hoe hij na de conferentie bij een uitvaart door iemand die ernstig ziek was gevraagd werd om gebed. Normaal, zo zei hij, zou hij gezegd hebben dat hij dit graag mee zou nemen in zijn gebed. Nu dacht hij aan de oefening die Fr. James Mallon met ons deed en hij zei: „Ja, ik bid er graag voor. Mag ik een hand op uw schouder leggen?“ En zowel de zieke als hijzelf werden innerlijk opgebouwd.

De verantwoordelijken van de evenementenlocatie Breepark waar we te gast waren, kwamen op het einde naar ons toe om te bedanken voor de samenwerking. Zij gaven aan onder de indruk te zijn van al die vrijwilligers. Het was leuk om te zien dat zij een foto van dit congres plaatsten met de intocht van de hele rij priesters bij de Eucharistieviering.

In de evaluatieformulieren na de conferentie noemden vele deelnemers concrete stappen op: we gaan een Alpha cursus starten, een leiderschapsteam opzetten, onze visie bekijken, met anderen bidden, het boek van Mallon met anderen lezen, enzovoorts. Zo bemoedigend. Bij de vraag wat nodig was om te groeien als Missionaire Parochie werden o.a. genoemd: uitwisseling met andere parochies die al verder zijn, coaching van het team, trainingen en webinars. Het is duidelijk dat groeien naar een Missionaire Parochie een lange adem vraagt. De conferentie was een groot impuls op de weg maar er moeten nog vele stappen volgen.

Met de partners van de conferentie is daarom een samenwerking aangegaan van voorlopig twee jaar om parochies in dit traject verder te ondersteunen. De samenwerking heeft als doel om samen verdere stappen te ontwikkelen en het eigen aanbod van de organisaties goed met elkaar af te stemmen en mensen door te kunnen verwijzen naar elkaars aanbod. In dit samenwerkingsverband ben ik actief betrokken als één van de ‘middle man’ zoals we het noemen, om de communicatie en coördinatie mee te faciliteren.

RUTH-TOURNEE APRIL

Snel na de Missionaire Parochie Conferentie kwam de tweede Ruth tournee in drie theaters (Gouda, Oosterhout en Almelo) met zo'n 1400 bezoekers. Deze grote evenementen vrij dicht achter elkaar waren erg intensief. Maar opnieuw

was het fantastisch om te ervaren wat voor diepe indruk deze voorstellingen op de bezoekers maakten. De reacties waren opnieuw overweldigend. Het bijzondere was dat er werkelijk mensen kwamen die niet waren gekomen als het niet in theaters was geweest. Een ouder echtpaar uit Gilze vertelde zelfs: "We hebben het in Oosterhout gezien en hebben nu een huisje in Almelo geboekt om het meteen nog een keer te kijken..."

We waren met zo'n 130 personen aan cast en crew op tournee, en dat alleen al was een logistieke onderneming. We konden in de Paulusabdij in Oosterhout overnachten waar het hele gebouw vol lag. Ondanks dat de crew op zaterdagochtend ten dele al om 3.00 uur was opgestaan hadden sommigen toch nog energie om 's avonds om 21.00 uur te voetballen. Op dat soort momenten realiseer ik, Harm, me dat ik oud begin te worden.

De grote uitdagingen bij deze tournee lagen vooral bij de techniek. Waar we bij de eerste tournee per voorstelling minstens één hele opbouwdag hadden was dat nu zo'n 7 uur, inclusief soundcheck en het doorlopen van de dansscènes met de posities van alle spelers. We gebruikten meer apparatuur van het theater en dat was nieuw en spannend. Ondanks de zware belasting voor de techniekploeg is het ongelooflijk hoe zij alles uiteindelijk voor elkaar kregen. Wij waren ook blij toen de tournee achter de rug was omdat het geheel onder flinke druk stond en dat ook de nodige spanningen gaf.

Enkele reacties:

'De voorstelling was voor mij OVERWELDIGEND. Zowel de boodschap voor deze tijd als de uitvoering waren heel bijzonder!' -

'Mijn vrouw en ik hebben ongelooflijk genoten. Professioneel. We hebben zelfs af en toe een traan weggepinkt van ontroering. We hebben natuurlijk onze vreugde gedeeld in onze familiekring waar vragen ontstonden - komen er nog meer uitvoeringen en waar?'

Na deze Ruth tour zijn we blij dat we nu wat ruimte hebben voor de groep omdat daar minder tijd voor was met al het oefenen en touren. Met Pinksteren reden we met een grote bus met ruim 50 personen naar het KISI Fest in Oostenrijk (Gmunden am Traunsee) en het was gezellig om in de bus en daar ter plekke veel tijd te hebben. Na een nacht in de bus sprongen een heel aantal op zaterdagochtend in het

prachtige koude meer voor een verfrissende duik.

Van 24 tot 26 juni hebben we ons KISI KEY- seizoen afgerond, met veel tijd voor ontmoeting, nieuwe en oudere liederen, een wandeling met picknick en de Mis in het bos. Na het lange Ruth-traject (2019 - nu) nam van een heel aantal KISI's afscheid om weer nieuwe stappen te zetten. Half augustus start het nieuwe seizoen, met rond 75 KEY's, waaronder veertien nieuwe kinderen erbij.

In de zomer staan er musickampen in Haarlem, Driebergen en Hoofddorp gepland, die door verschillende teams worden geleid. Deze lokale zomerkampen zijn gegroeid vanuit de coronatijd, toen een ouder uit een parochie vroeg of we niet iets konden doen met KISI omdat veel kinderen niet op vakantie konden gaan. Inmiddels is dit een vast bestanddeel geworden van de zomer. Een bescheiden vraag van een moeder heeft veel vrucht gedragen.

Vooruitblik: Wereldjongerendagenkruis op tour door NL

Vlak voor de eerste editie van de WJD in 1983 gaf paus Johannes Paulus II een houten kruis aan de jongeren om gezamenlijk in geloof op te trekken naar de WJD. Afgelopen maanden hebben we met enkele mensen uit de nieuwe bewegingen dit initiatief voorgesteld en dit is landelijk opgepakt met alle bisdommen, verschillende congregaties en bewegingen. Het Nederlandse WJD-kruis start bij het originele WJD-kruis in Rome en wordt vandaar uitgezonden naar Nederland door de internationale WJD-organisatie. Van 14 oktober tot 6 november 2022 zal het Wereldjongerendagenkruis een tour maken door Nederland, zie ook: www.wjdkruis.nl.

ONS GEZIN... we wensen u een goede zomer toe!

Onze Lisa (bijna 18) is geslaagd voor haar eindexamen! Voor haar gaat een nieuwe deur open: zij verheugt zich op het vormingsjaar op de HOME-Base in Salzburg. Voordat zij daar in oktober begint gaat zij nog met een klein KISI-team naar Israël om daar Hebreeuwse katholieke jongeren bij "Ruth in concert" te ondersteunen. Op de gewone dagen is zij achter de kassa bij de supermarkt te vinden om nog wat bij te verdienen.

Marie (12) heeft de brugklas goed doorstaan en is blij met haar KISI-vriendinnen en het vriendenclubje van school. Bij de cello gaat zij een creatieve pauze inlassen, terwijl zij de gitaar heeft ontdekt. Misschien heeft de Duitse opa er nog een voor haar liggen? Met papa is zij opnieuw aan de hele serie van „Dr.Quinn“ begonnen, gezellig samen op de bank. En vlak voor het slapengaan komen vaak de diepe vragen naar boven... Onze Tim (14) is al een goede zakenman. Via marktplaats heeft hij bijvoorbeeld zijn e-step verkocht en met deze centen een nieuwe basgitaar aangeschaft. Daar is hij lekker mee bezig (heerlijk!). De tweede klas rond hij met een mooi cijferlijst af, wat ook rust geeft voor de derde. We genieten van zijn humor.

David (20) kan én goed organiseren én met mensen meeleven, waardoor het hem goed afgaat om gemotiveerde teams samen te stellen. In de zomer leidt hij een jong team op outreach naar Oeganda, waar zij bij de school, het weeshuis en het ziekenhuis helpen, waar de KISI-mama Phiona werkt. Het mooie is dat "opa Anton" (bijna 80) ook meegaat!

Jakob (22) kwam onlangs via gesprekken bij een psycholoog te weten dat er bij hem ADHD speelt, wat hem helpt om zichzelf beter te begrijpen en stand te houden tussen de "gewone" studenten. Hij gaat in juli samen met zijn vriendin Sophie en een groep studenten van de Katholieke Studentenvereniging in Nijmegen op reis naar Rome en neemt het bovengenoemde (4m hoge) WJD-kruis mee. Hij heeft net zijn Bachelor in Communicatie in Ede gehaald en gaat een Pre-Master in Politicologie in Nijmegen volgen.

Harm (bijna 50): Een druk jaar met grote evenementen en ook allerlei interne spanningen die veel gesprekken vroegen maken dat ik erg uit zie naar vakantie, wat afstand nemen en op adem komen. Ik geniet van onze kinderen en de initiatieven die ze nemen. Als papa voel ik me vaak ontzettend dankbaar voor hen en voor de keuzes die ze maken. Ik vind het ook ontzettend leuk om met hen samen te werken.

Ina (49): Ik besef me dat ik mijn leeftijd op weg naar de 50 echt leuk vind, omdat de levenservaring gaat meewerken. En dat dankbaarheid essentieel blijft, want wat zie ik God toch steeds weer aan het werk! Ik verheug me na de intensieve maanden op de vakantie, een paar daagjes naar Texel met twee vriendinnen, met het gezin op stap en een beetje rustiger vaarwater en meer balans. Het zingen blijf ik bijzonder vinden, ook samen met Lisa in de mis. Na de zomer ook weer wat xband-dingen - een mooi vooruitzicht!

COLOFON: Voor de ondersteuning van Harm & Ina Ruiter is een kerkelijk rechtspersoon onder de naam "Er is meer" opgericht, met als doelstelling de ondersteuning van mensen werkzaam in evangelisatie. Deze rechtspersoon heeft ANBI erkenning. Giften zijn daarmee belasting aftrekbaar (RSIN-nr. 851331737). Deze giften worden volledig overgemaakt naar onze VOF Ruiter. Het bestuur van "Er is meer" bestaat uit de volgende leden: Dhr. Jeroen Alting van Geusau, Dhr. Richard Canters, Mevr. S.Donders, Dhr. Tom Koot.
"Er is meer", Altenahof 32, 5709 LX Helmond, IBAN: NL34ABNA0515869325, BIC: ABNANL2A, tel. 06-41482108.

